

Példabeszéd a gonosz szőlőművesekről

Jézus gyakran tanított példabeszédekben, hiszen hallgatósága nagyrészt egyszerű emberekből állt. Szerette volna, ha mindenki megérti tanítását. A gyakorlatból vett példáit mindenki könnyen felfoghatta. A példabeszédek olyanok, mint egy tanmese.

Miről is van szó?

A szőlősgazda (az Atya) mindennel ellátja a szőlőskertjét, hogy a bérlőknek csak a terméssel kelljen foglalkozni. Mikor elküldte szolgálait (a Prófétákat) a termés rá eső részéért, megölik őket. A Fiát sem kímélik.

Jézus megkérdezi a hallgatóságát, szerintük mit tesz a szőlőskert ura? Természetesen emberi válasz érkezik a gonoszokat megbünteti és új bérlőket keres.

Jézus azt mondja nekik Sosem olvastátok az Írásokban:

„A kő amelyet az építők elvetettek, szegletkővé lett
az Úr tette azzá,
és ez csodálatos a mi szemünkben.”

(Zsolt. 118. 22-23.)

Ez egy hálaadó zsoltárból vett idézet. Először nem értettem hogyan kerül ide, míg rá nem jöttem, hogy ez nem a példabeszédre adott reakció, hanem a következő sorok bevezetése.

„Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát és olyan népnek adják, amely meghozza annak gyümölcseit.”

Természetes, hogy a példabeszédei után a főpapok és a farizeusok el akarják fogni. Senki sem szereti, ha tükröt tartanak elé.

Számunkra ebből az evagéliumi részből az a legfontosabb, hogy mi megteremjük-e a gyümölcseinket.

Ez egyéni feladat!

Ne várjak arra, hogy valaki majd megmondja; mit kell tennem. Nekem kell megteremnem a gyümölcsöt, amivel hozzájárulok a közösség terméséhez.

Ehhez kérem mindnyájunknak a minket szerető Atyánk áldását.

U. Bódi Bernadette, Érd